

М. А.

Що такого в тебе
покласти ще?
Скільки лестоців,
скільки ласоців?

Я тобі вже й гніздо,
Я тобі вже й сніг,
А ти котиш мене ж
біля ніг моїх.

Навіть якщо ти – горе,
то неодмінно моє.
Хоч більше й не розумію,
хто з нас і в кого є.

Просто, коли ти бігтимеш
– кожним кроком розхитуючи перон,
Просто, коли шукатимеш мій вагон,
Хоч вихоплюй чужі квитки з кишень,
мов листки, листи з повітря лови,
Та моя нумерація розпочалася
зовсім не з голови.

Хто поверне тебе додому, коли не я?
Тримайся мене, валізо, тут наша колія.